

BADRIHAYE (de) (*Léonce-Jean-Joseph-Marie*), Directeur bij het Ministerie van Koloniën (Ruyssselede, 31.10.1863 — Ukkel, 17.7.1917). Zoon van Charles en van Deschrijver, Sylvie.

Na het beëindigen van zijn studies aan het St-Louiscollege te Brugge, werd de Badrihaye bediende op de lijn Gent-Eekloo-Brugge van de Belgische Spoorwegmaatschappij.

Op 17 maart 1882, wordt hij benoemd tot klerk van de Internationale Vereniging van Congo, en op 21 november 1888, tot klerk bij het hoofdbestuur van de Onafhankelijke Congostaat.

Als ambtenaar doorloopt hij zowat alle graden, en op 16 april 1909, wordt hij benoemd tot directeur ten persoonlijke titel. Hij bestuurde gedurende vele jaren de dienst van het personeel in Afrika.

Deels wegens de hervorming van het hoofdbestuur van het Ministerie van Koloniën en deels wegens zijn slechte gezondheidstoestand werd de Badrihaye, op 28 juli 1914, in beschikbaarheid gesteld.

Op 29 juni 1919, werd hij door de Duitsers aangehouden. Vóór men hem echter naar Duitsland kon deporteren stierf hij te Ukkel op 17 juli 1917.

de Badrihaye was ridder 1ste klas in de Orde van St-Olaf (Zweden); ridder in de Orde van Danebrog (Denemarken); officier in de Italiaanse Kroonorde; ridder in de Leopoldsorde. Hij was tevens houder van de herinneringsmedaille van de regering van Leopold II en van de burgerlijke medaille 1ste klas.

13 september 1955.

[W. R.]

R. Bonnaerens.

Franck, Louis, *Le Congo belge* (Brux., La Renaissance du Livre, t. 2, p. 139). — Feuilleton matr. n° 2.